

Beroep ingesteld op 11 april 2007 — Commissie van de Europese Gemeenschappen/Koninkrijk Spanje

(Zaak C-196/07)

(2007/C 155/18)

Procestaal: Spaans

Partijen

Verzoekende partij: Commissie van de Europese Gemeenschappen (vertegenwoordigers: V. Di Bucci en E. Gippini Fournier, gemachtigden)

Verwerende partij: Koninkrijk Spanje

Conclusies

- vast te stellen dat het Koninkrijk Spanje, door niet onverwijld een aantal bij het besluit van de Comisión Nacional de la Energía (nationale commissie voor energie; CNE) gestelde voorwaarden in te trekken (voorwaarden 1-6, 8 en 17), die onverenigbaar met het gemeenschapsrecht zijn verklaard bij artikel 1 van de beschikking van de Commissie van 26 september 2006 (zaak nr. COMP/M.4197 — E.ON/Endesa — C (2006) 4279 def.) en door niet uiterlijk op 19 januari 2007 een aantal bij het besluit van de minister gestelde voorwaarden in te trekken (gewijzigde voorwaarden 1, 10, 11 en 15), die onverenigbaar met het gemeenschapsrecht zijn verklaard bij artikel 1 van de beschikking van de Commissie van 20 december 2006 (zaak nr. COMP/M.4197 — E.ON/Endesa — C (2006) 7039 def.), de krachtens artikel 2 van beide beschikkingen op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen;
- het Koninkrijk Spanje te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De Spaanse autoriteiten hebben een aantal bij het besluit van de CNE gestelde voorwaarden niet ingetrokken (voorwaarden 1-6, 8 en 17), die onverenigbaar met het gemeenschapsrecht zijn verklaard bij artikel 1 van de eerste beschikking van de Commissie van 26 september 2006 en hebben de bij het besluit van de minister gestelde gewijzigde voorwaarden niet ingetrokken (gewijzigde voorwaarden 1, 10, 11 en 15), die onverenigbaar met het gemeenschapsrecht zijn verklaard bij artikel 1 van de tweede beschikking van de Commissie van 20 december 2006.

De eerste beschikking verplichtte het Koninkrijk Spanje de betrokken voorwaarden „onverwijld” in te trekken. Daar de door de Commissie gestelde termijn om te voldoen aan het met redenen omkleed advies is verstreken, zijn sinds de kennisgeving van de eerste beschikking bijna zes maanden verlopen, zodat het duidelijk is dat het Koninkrijk Spanje niet „onverwijld” heeft voldaan aan de bij artikel 2 opgelegde verplichting.

De termijn van 19 januari 2007 voor het voldoen aan de tweede beschikking van de Commissie is verstreken, zonder dat het Koninkrijk Spanje de bij die beschikking onverenigbaar met het gemeenschapsrecht verklaarde voorwaarden heeft ingetrokken.

Daaruit volgt dat het Koninkrijk Spanje artikel 2 van de eerste beschikking van de Commissie respectievelijk artikel 2 van de tweede beschikking van de Commissie niet is nagekomen.

Hogere voorziening, ingesteld op 16 april 2007 door de Helleense Republiek tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg (Eerste kamer) van 17 januari 2007 in zaak T-231/04, Helleense Republiek/Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak C-203/07 P)

(2007/C 155/19)

Procestaal: Grieks

Partijen

Rekwirante: Helleense Republiek (vertegenwoordigers: P. Mylonopoulos en St. Trekli)

Andere partij in de procedure: Commissie van de Europese Gemeenschappen

Conclusies

- de onderhavige hogere voorziening ontvankelijk te verklaren;
- het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen te vernietigen op de punten waarop het wordt bestreden;
- de hogere voorziening toe te wijzen;
- de Commissie te verwijzen in rekwirantes kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

De Helleense Republiek betoogt dat het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen de artikelen 12, 13 en 15 van het aanvankelijke memorandum van overeenstemming, artikel 13 van het aanvullende memorandum van overeenstemming, alsook de beginselen van goede trouw en van bescherming van het gewettigd vertrouwen onjuist heeft uitgelegd, voor zover het heeft verklaard dat de verplichtingen van de lidstaten betreffende de projecten Abuja I en II door de gedragingen van de desbetreffende lidstaat werden bepaald en niet dat het om louter contractuele verplichtingen ging die in beide voormelde memoranda waren vastgelegd, terwijl het Gerecht bovendien op basis van een juiste uitlegging van de bewoordingen van voormelde bepalingen had moeten vaststellen dat geen financiële verplichtingen voor de Helleense Republiek waren ontstaan, aangezien zij het aanvullende memorandum enkel had ondertekend en niet had geratificeerd, en zij dit memorandum bijgevolg niet had goedgekeurd en voor haar niet alle bijzondere voorwaarden waren vervuld die voor het ontstaan van financiële verplichtingen waren gesteld.

De Helleense Republiek voert aan dat het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen artikel 15 van het aanvankelijke memorandum onjuist heeft uitgelegd door te oordelen dat vóór de ondertekening van het aanvullende memorandum door de partners op 24 februari 1997 een stilzwijgende overeenkomst om het project te verwezenlijken is gesloten en op die manier voormeld artikel 15, lid 1, in wezen is ingetrokken of gewijzigd.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bayerisches Landessozialgericht (Duitsland) op 20 april 2007 — Petra von Chamier-Glisczinki/Deutsche Angestellten-Krankenkasse

(Zaak C-208/07)

(2007/C 155/20)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Bayerisches Landessozialgericht

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Petra von Chamier-Glisczinki

Verwerende partij: Deutsche Angestellten-Krankenkasse

Prejudiciële vragen

- 1) Dient artikel 19, lid 1, sub a, zonodig juncto lid 2, van verordening nr. 1408/71/EEG⁽¹⁾, gelet op artikel 18 EG en de artikelen 39 en 49 EG juncto artikel 10 van verordening nr. 1612/68/EEG⁽²⁾, aldus te worden uitgelegd dat de werknemer of zelfstandige, respectievelijk de gezinsleden, geen uitkeringen of vergoedingen voor rekening van het bevoegde orgaan ontvangt van het orgaan van de woonplaats, wanneer de voor het laatstbedoelde orgaan geldende wettelijke bepalingen niet in verstrekkingen maar enkel in uitkeringen voorzien voor de bij dit orgaan aangesloten verzekerden?
- 2) In het geval dat er van een dergelijk recht geen sprake is, bestaat er op grond van artikel 18 EG, respectievelijk de artikelen 39 en 49 EG, jegens het bevoegde orgaan een recht op overname van de kosten — na voorafgaande goedkeuring — van een permanent verblijf in een verpleeghuis in een andere lidstaat tot het bedrag van de in de bevoegde lidstaat toe te kennen prestaties?

⁽¹⁾ PB L 149, blz. 2.

⁽²⁾ PB L 257, blz. 2.

Beroep ingesteld op 20 april 2007 — Commissie van de Europese Gemeenschappen/Ierland

(Zaak C-211/07)

(2007/C 155/21)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Commissie van de Europese Gemeenschappen (vertegenwoordiger: N. Yerrel als gemachtigde)

Verwerende partij: Ierland

Conclusies

— Vast te stellen dat Ierland, door het handhaven van de Sections 5.2 en 5.3 van de Motor Insurance Agreement van 31 mei 2004 en in het bijzonder door (i) schadeloosstelling van voertuiggebruikers uit te sluiten indien alle betrokken voertuigen onverzekerd zijn, en (ii) het recht op schadevergoeding te beperken voor personen in een onverzekerd voertuig dat de schade niet heeft veroorzaakt, de verplichtingen niet is nagekomen die op deze lidstaat rusten krachtens de Tweede richtlijn 84/5/EEG van de Raad van 30 december 1983 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten betreffende de verzekering tegen de wettelijke aansprakelijkheid waartoe de deelneming aan het verkeer van motorrijtuigen aanleiding kan geven, en in het bijzonder artikel 1, lid 4, derde alinea, daarvan;

— Ierland te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Section 5.3 van de overeenkomst tussen de Minister of Transport en het Motor Insurers' Bureau of Ireland van 31 mei 2004 (hierna: „overeenkomst”) bepaalt dat **alle** bestuurders van onverzekerde voertuigen, ongeacht of zij al dan niet het ongeval veroorzaakten, van schadeloosstelling zijn uitgesloten, en gaat derhalve de toegestane draagwijdte van de uitsluiting in artikel 1, lid 4, derde alinea, van de richtlijn te buiten.

Wat de situatie van in onverzekerde voertuigen reizende passagiers betreft, voorziet Section 5.2 van de Agreement in een algemene uitsluiting van schadevergoeding in alle gevallen waarin de gelaedeerde persoon „wist of redelijkerwijs had moeten weten dat er geen goedgekeurde verzekeringspolis van kracht was”. **Alle** passagiers in onverzekerde voertuigen worden bijgevolg hetzelfde behandeld, ongeacht of zij al dan niet reisden in het voertuig dat de schade veroorzaakte. Dit is duidelijk in strijd met de tekst